

Osecký zpravodaj *Moudrá sova*

Zpravodaj č.2, 3. 7.2019

Milí sousedé,

poměrně chladné jaro je za námi. Téměř ze dne na den se proměnilo v horké léto, které už je v plném proudu. Většina z vás se chystá na zaslouženou dovolenou a dětem nastávají sladké dva měsíce prázdnin. V druhém čtvrtletníku Moudré sovy bych se ráda ohlédla za obdobím, které pro mě a nové zastupitele znamená již osm měsíců ve funkci. Jak ten čas letí. Necelých tři čtvrtě roku ve funkci starostky, ve funkci pro mě nové a velmi zajímavé. I když jsem na úřadě pracovala šest let a spouště věcem měla možnost přihlížet, začátek „starostování“ nebyl úplně lehký. Rozsah odpovědností a činností na obecním úřadě je velký a člověk se každým dnem učí něčemu novému. Těší mě, že zastupitelstvo táhne za jeden provaz a společně a s nadšením pracujeme na rozvoji a zkrášlování naší obce. Zatím jsme byli ve fázi rozkukávání a nepouštěli jsme se do „velkých“ věcí. Největší prioritou pro nás samozřejmě je a bude spokojenost našich občanů. Ne vždy je ale v našich silách vyhovět každému požadavku. Ale v každé situaci se snažíme rozhodovat v souladu s potřebami obce a vás, občanů. Rádi kdykoliv uvítáme vaše názory a náměty, co kde udělat, opravit, vylepšit. I proto na podzim tohoto roku plánujeme veřejné setkání zastupitelů s občany. Na jaře se ale udělalo mnohé, jistě jste si povšimli, že kaplička na návsi dostala nový kabát. Teď svítí na dálku a náves se zase o kousek pozvedla. V rámci programu revitalizace zeleně vysázíme na návsi ještě keře, a nejen v Oseku, ale zaměříme se na zeleň a úpravy návsi i v ostatních osadách. Také máme v Oseku opravené dvě zastávky, které poničili vandalové. A v souvislosti s opravou, bych se s vámi ráda podělila o krátký příběh. Jednoho dne za mnou přišel pán. Žádný rodák, ale poměrně nedávno přistěhovalý místní občan s nabídkou, že by rád zastávky opravil. Velmi mě to potěšilo a pomyslela jsem si: „Takových všímavých a ochotných občanů více.“ Možná se teď ptáte, proč vám píšu příběh o tom, jak zastávky k opravě přišly. Na co zveřejňovat tak obyčejnou věc? No právě proto, že vůbec obyčejná není! Je to v dnešní uspěchané a mnohdy poněkud sobecké době vzácný úkaz. Je velmi důležité, aby k sobě lidé měli blízko, aby se k sobě chovali s úctou a láskou. Navzájem se podporovali, všímali si potřeb druhých a pomáhali si. Těchto pár jednoduchých věcí stačí, abychom se měli dobře. Je přeci hezké sejít se se sousedy třeba v hospůdce, posedět, popovídat, sdílet si společně zážitky. A tady bych se pozastavila nad problémem, který nás už přes dva měsíce trápí. Určitě vám neuniklo, alespoň některým, že obec hledá nového nájemce do hospody. Čekají nás dva měsíce horkých dnů a v hospodě nepoteče studené pivo, osvěžující limonáda...prostě nic. Zavřeno! Na podzim začnou tradiční kulturní akce, které se bez zastřešených prostor a občerstvení také neobejdou. Ale co s tím? Když nemá nikdo zájem? Uvítáme jakýkoliv váš nápad, jak vzniklou situaci vyřešit. Víím, že v dnešní době je budoucnost hospod na tak malých vesnicích v ohrožení, proto případného nájemce uvítáme s otevřenou náručí a budeme mu nápomocni, jak jen to půjde, aby vše fungovalo ke spokojenosti všech. Jak jsem psala na začátku, milí sousedé, je před námi čas prázdnin a dovolených, a tak vám všem přeji, abyste si odpočinuli, užili si čas s dětmi, rodinou a přáteli a nabrali dost sil a elánu do dalších pracovních povinností. Krásné prosluněné léto, plné klidu a pohody.

Jitka Brejchová
starostka obce

Závěrečný účet za rok 2018

Konec rozpočtového období je spojen s časově náročným vyhodnocením hospodaření za uplynulý kalendářní rok. Údaje se zpracovávají do závěrečného účtu. Jedno z možných uspořádání závěrečného účtu je celkový pohled na hospodaření v minulém roce, porovnáním schváleného, upraveného rozpočtu a

účetní skutečnosti. Zda hospodaření sledovaného roku skončilo s přebytkem nebo se schodkem.

Vyhodnocení příjmové části rozpočtu: rozdělením na daňové, nedaňové, kapitálové příjmy, přijaté dotace (transfery) a příjmy celkem

Vyhodnocení výdajů: rozlišené na běžné, kapitálové a výdaje celkem

CELKOVÉ PŘÍJMY : 16 056 549,30 Kč

CELKOVÉ VÝDAJE: 16 783 672,60 Kč

- 727 123,30 Kč

V roce 2017 při sestavování rozpočtu se schválil rozpočet přebytkový, ale ve skutečnosti za rok 2018 skončil rozpočet schodkem ve výši – 727 123,30. Nebyly naplánované akce, které se uskutečnily. Obec čerpala z rezerv, které má.

Investice do majetku obce v roce 2018

Chodník Osek	1 607 378,-
Vodovodní přípojky	42 563,-
Cvičební prvky Rohozná	50 990,-
Projekt veřejné osvětlení Petrovice	40 116,-
Autobusové čekárny, stavební úpravy škola Jemnice, pergola Osek	526 282,-
SDH Osek Auto	885 800,-

Obec získala 2 dotace na zakoupení auta. Ministerstvo vnitra 441 650,- Kč a Jihočeský kraj 210 000,- Kč.

Znalecké posudky, kupní smlouvy, kolky, geometrické plány	36 272,-
Svazek dolního pootaví - lešení	42 900,-

Nádrž v Jemnicích náklady roku 2018 1 170 445,-
Celkem nádrž v Jemnicích stála 2 340 259 Kč. Obec získala dotaci z ministerstva pro místní rozvoj ve výši 1 872 000,-.

Výdaje 2018

Obecní silnice celkem 4 440 213,82
Náves Jemnice asfaltování Kč: 1 898 784, dotace z Ministerstva pro místní rozvoj ve výši 889 649. Osek oprava komunikací dotace z Programu obnovy venkova 230 000,- a dotace z Jihočeského kraje ve výši 534 800,-.

Více podrobností najdete: [Úřední deska](#) - Návrh závěrečného účtu za rok 2018

Eva Barborková, Jana Moulíková

Zajímavá osobnost

Eva a Bára – velké házenkářské naděje

V minulých měsících se jako houby po dešti vyrojily v nejrůznějších novinách a na zpravodajských stránkách na internetu četné články o strakonických házenkářských týmech, konkrétně mladších a starších žákyň. Provázejí je velké úspěchy a strakonická házená si vydobila své místo na slunci. Hráčky těchto týmů však nepocházejí výlučně ze Strakonice. Svá dvě želízka v ohni máme i my, Osečáci. Konkrétně se můžeme pochlubit Barborou Hanzelínovou (14) a Evou Andrlíkovou (13), které v Oseku žijí již nějaký ten pátek a obě jsou velmi platnými hráčkami. A o jaké úspěchy se konkrétně jedná? Starší žáčky se staly mistryňmi republiky a 31. května si během přestávky zápasu české reprezentace žen proti týmu z Černé Hory převzaly zasloužené medaile. Celý ceremoniál zaznamenaly kamery České televize. Sezónu ještě úspěšně zakončily dalším vítězstvím, tentokrát na turnaji v Kynžvartu. Mladší žákyňe zaznamenaly další velký úspěch, když v Plzni na začátku června vybojovaly prvenství v házenkářském desetiboji. Eva hrála jak za mladší žáčky, kam věkově patří, tak i v týmu starších žáček. Bára již za mladší žáčky nastupovat nemohla. Výčet úspěchů by mohl být mnohem delší, o čemž svědčí i to, že je, společně s trenéry, pozval strakonický starosta Břetislav Hrdlička a za reprezentaci města jim poděkoval. Součástí návštěvy bylo i malé pohoštění a předání fotek týmů s podpisy panu starostovi.

Požádala jsem obě mladé dámy o rozhovor a v příjemném prostředí nad kouskem něčeho na zub a sklenicí osvěžující limonády jsem díky nim strávila hodinu vyplněnou smíchem, mými všetečnými otázkami a zajímavými odpověďmi vyřčenými ústy mladých slečen, které jsou tomuto sportu zcela oddané, jdou si za svými cíli a dokáží zformulovat své myšlenky a názory.

Váš tým dosáhl letos obrovského úspěchu. Čekal to vůbec někdo na začátku sezony?

Eva: Rozhodně ne. Já osobně jsem čekala, že bychom se mohly umístit do desátého místa. První místo opravdu ne.

Bára: Já jsem naše umístění odhadovala do pátého místa.

Holky, jak dlouho už házenou hrajete?

Bára: Já hraji čtyři roky.

Eva: A já o něco déle, šest let.

Vím, že máte obě dvě bratry...co oni a házená?

Bára: Můj bratr Filip také hraje, za Strakonice „B“.

Eva: No a ten můj, Adam, také hraje, ale už bude nejspíš končit...myslím, že ho to už nebaví.

Jaký byl nejtěžší zápas sezóny?

Bára: To byl asi zápas proti Žirovnici. Prohrávaly jsme...a taky jsme nakonec prohrály (dodává s úsměvem).

Eva: Souhlasím...zajímavé je, že Žirovnice byla nakonec až 13.

A jaký byl zápas nejdůležitější?

Bára: To byl určitě předposlední zápas proti Slavii. Ony byly druhé, musely jsme je tedy porazit.

Eva: Nakonec jsme je porazily o deset bodů, nebylo to tedy tak těžké. Tehdy už jsme věděly, že budeme první. Poslední zápas proti týmu z Chebu už jsme prohrály, trenér nasadil hráčky, které moc často nehrají.

Jak jste tak velký úspěch oslavily?

Bára: Zakřičely jsme si pokřik, takový ten klasický, „Tak jsme první, no a coooo...“ A trenér radostí mlátil v šatně do dveří (obě se smějí)

Eva: Myslím, že to i pro něj byl největší úspěch.

Na jaké pozici hrajete?

Eva: Já jsem pravá spojka. Normálně hraji střed, ale většinou jsem teď hrála právě pravou spojku.

Bára: Právě křídlo.

Jaký je váš trenér?

Eva: Jmenuje se Miroslav Vávra a je to tvrdý trenér. Má na nás vysoké nároky.

Bára: Ale je moc dobrý trenér.

Eva: To ano.

Co vás při trénincích baví nejvíce a co nejméně?

Bára: Nebaví mě fotbal, ale některé z holek ho chtějí hrát často. Moc mě nebaví ani posilování a běhání. Naopak, nejvíc mě baví házená.

Eva: Mě posilování nevadí, ale také mě nebaví fotbal. Vadí mi disciplíny s míčem, špatně používám ruku a tak mi to moc nejde. Naštěstí jsou takové disciplíny v desetiboji jen dvě.

Je házená drahý sport?

Eva: Může být. Existují speciální házenkářské boty, které si můžete koupit třeba za 2000 Kč, dále dresy, chrániče...

Bára: A ještě zápisné na turnaje. Vždycky se rozpočítává, a protože nás není moc, vyjde to docela draho.

Zranily jste se někdy?

Bára: Já jsem měla výron a musela jsem chodit o berlích. Myslím, že zranění jsou častá, ale ne moc vážná.

Eva: Já mám zrovna teď nalomenou kost v palci. Špatně jsem chytila míč.

Měly jste někdy chvíli, kdy jste chtěly s házenou skončit?

Bára: Ano, měla jsem takový moment. Chtěla jsem skončit, protože mě to už nebavilo a trenér na mě křičel.

Eva: Já jsem chtěla skončit mnohokrát. Jednou to bylo také kvůli trenérovi, protože se mi nelíbilo, jak se ke mně choval. A kolektiv také nebyl nejlepší.

Máte ještě čas na nějaké další koníčky?

Bára: Já už jiné koníčky moc nemám. Není na ně prostě čas.

Eva: Já ještě ráda jezdím do Štěchovic, kde jezdím na koni a reprezentuji školu v atletice. Moc bych si přála koně, ale myslím, že mi ho rodiče nekoupí.

Bára: Já jsem na koni také jednou jela. Bylo to právě ve Štěchovicích na táboře, kde jsem byla s Evčou, ale moc mě to nenadchlo. (obě se smějí)

Jak jste se k házené vlastně dostaly?

Bára: Měla jsem kamarádku, která mě k házené přivedla. Nebavila mě atletika, tak jsem zkusila tohle. Předtím jsem hrála 8 let tenis, plavala jsem a potápěla jsem se.

Čeká vás nějaká letní příprava?

Eva: Určitě ano. Pojedeme na týden na soustředění na Orlík a po zbytek prázdnin budeme trénovat třikrát týdně. Během roku jsme trénovaly pětkrát týdně, od září budeme možná trénovat ještě více, i ráno před školou.

Chystáte se také na nějakou odpočinkovou cestu?

Bára: Já pojedu s mamkou do Chorvatska. Jezdíme tam každý rok.

Eva: A my jezdíme každý rok na hory a k moři. Letos se chystáme do Itálie.

Podíváte se občas do zahraničí i s týmem házené?

Bára: Já jsem byla se staršímižačkami dvakrát v Německu. Docela se nám tam dařilo, byly jsme dvakrát druhé.

Holky, jak se vám líbí v Oseku?

Bára: Líbí se mi tady, je tady klid. Nejsou tu sice žádné obchody...no, alespoň je tady ten Vietnamec (obě se smějí).

Eva: Mně se tu taky líbí. Když přijedeme ze školy a z tréninku, nemáme moc čas, tak ven chodíme jen občas. Byla jsem asi jednou na fotbalovém hřišti a občas se procházím po vesnici s kamarádkou.

A co vás ještě baví, když si trochu volného času najdete?

Bára: Já ráda sleduji různá videa na YouTube. Můžu si tak procvičit angličtinu.

Eva: Já docela ráda čtu. Také sleduji různé seriály, jako je třeba River Dail nebo Teen Wolf.

A co házená v Oseku?

Eva: Myslím, že by se tady nedalo hrát, není tady vhodné hřiště. Tenisový kurt je moc malý.

Dovedete si představit, že byste se házenou mohly v budoucnu i živit?

Bára: Já raději nic neplánuji. Všichni se mě ptají, na jakou školu půjdu, ale já ještě opravdu nevím. Uvidím, co se stane.

Eva: Mě by to bavilo, ale hrát házenou profesionálně asi nebudu. Tak daleko se myslím nedostanu.

A co rodiče? Podporují vás hodně?

Eva: Určitě ano. Na turnaje jezdíme dodávkou, takže jezdit s námi pokaždé nemusí.

Bára: Jedou, jen když chtějí, ale podporují nás opravdu hodně.

Lucie Mrkvičková

Družstvo strakonických házenkářek po vítězství na turnaji v Kynžvartu. Bára stojí druhá zprava nahoře, Eva první zleva dole. Zdroj: JCTed

Jarní úklid v Oseku a osadách

Uklízet se má v každé roční době. Jaro je ale období, kdy díky tání sněhu nepořádek, do té chvíle skrytý pod nadýchanými bílými peřinami, opět spatří světlo světa. Každý obyvatel, který vlastní dům či zahradu, se může sám rozhodnout, jak s nimi naloží a zvelebí je. O společné obecní prostory se samozřejmě musí postarat obec, nutno však říci, že dobří lidé ještě nevymřeli a do určité míry tak probíhá za přispění obyvatel.

Kromě prací, které probíhají v tomto čase každoročně, jako je nikdy nekončící sečení travního porostu, prořezy větví nebo čištění kanálů a rybníků, se objevují také práce vycházející ze stavu konkrétních budov a míst. Mezi tradiční jarní úkony patří oprášení hnědých kontejnerů na bio odpad a jejich opětovné umístění do svých hnízd po tom, co zimu tráví uskladněné a čekající na svou sezonu. Tyto se potom podle potřeby vyprazdňují, přičemž jejich obsah je vyvážen na kompostárnu k Vápenci. Od příštího ledna však vejde v platnost nová vyhláška, která klade za úkol mít menší popelnice tohoto typu k dispozici i v zimě.

Zvelebená kaplička na návsi v Oseku

Zcela jistě jste zaznamenali, že na jaře dostala nový kabát kaplička na návsi. V první fázi oprav jste mohli na místě pravidelně vídat pana Václava Šípka, který oklepal problematická místa omítky, vše vyštukoval a nahodil. Pan Šípek je v současné době členem stavební komise (předsedou je člen zastupitelstva Jiří Joun, dalším členem potom Luboš Smolík) a můžeme s jistotou prohlásit, že je to člověk, který v Oseku i přilehlých osadách zná každý kámen a každou trubku.

V další fázi renovace nastoupil kameník, který očistil kamenný dveřní rám, jenž byl do té doby přemalován barvou. Součástí jeho prací bylo také očištění kamenných schodů vedoucích ke vchodu. Pan Ondrejka potom v pracích pokračoval – kapličku natřel zvenku, přičemž na spodní část použil výraznější okrovou barvu, zvýraznil kříž nad dveřmi a vnitřek pečlivě vybělil.

Útulnější autobusové zastávky

Změny také dostalo několik autobusových zastávek v Oseku i osadách. Velký dík na tomto místě patří panu Kalinovi z Oseka, který se výměny zastávky na návsi ujal z vlastní iniciativy. Zastávka u rybníka Brůdek dostala novou zadní stěnu, ta na návsi byla vyměněna kompletně celá (byla do té doby jediná, která na svůj nový kabát ještě čekala). Vandalismus je nejpravděpodobnější příčina nutnosti vyměnit boční stěnu zastávky u Rohozné. Smutným faktem je, že se tak stalo pouze pár měsíců poté, co proběhla kompletní výměna a byla umístěna nová, prosklená. V původním stavu tak zůstala pouze zastávka v Malé Turné, kde cestující chrání stále ta zděná a zdobí ji zajímavé fotografie z historie i současnosti v režii paní Zdeny Jůzkové.

K jaru patří také natírání. Bylo natřeno dětské hřiště v Oseku II – nejdříve dřevěné části herních prvků a poté pergola a stůl a lavičky. Stejná akce se plánuje také na dětském hřišti u místního pohostinství.

Každoroční svozy odpadů

8. června proběhl sběr vysloužilých elektrospotřebičů. Instrukce zněly jasně: připravit spotřebič, který již není k užitku, před dům a členové SDH Osek se postarají o jeho odvoz a zorganizují následnou likvidaci. Každoročně se nasbírají dva velké valníky spotřebičů, které na čas najdou své místo u budovy hasičské zbrojnice. Následuje jejich rozdělení na malé a velké elektro a vše je poté odvezeno. Jedná se o celostátní akci nesoucí název „Recyklujte s hasiči“. Vše je pod taktovkou firmy Elektrowin a.s., která je neziskově hospodařící společností založenou výrobcí velkých a malých elektrospotřebičů pro společné plnění povinností vyplývajících z platného zákona o odpadech. Zajišťuje zpětný odběr, oddělený sběr, zpracování a využití elektrospotřebičů. V loňském roce byla pro sbory připravena soutěž o to, kdo nasbírá největší objem odpadu. Soutěže se zúčastnilo více než 900 hasičských sborů a vítězem stal SDH Přepychy, který od obyvatel svezl neuvěřitelných 198 kg na obyvatele.

Každoročně také probíhá sběr velkoobjemového a nebezpečného odpadu. Modrý kontejner byl před budovou obecního úřadu umístěn od středy a musel být dvakrát vysypán a opětovně přistaven. Je to tak zavedeno na základě zkušeností z minulých let, protože odpadu je vždy velké množství, a kdyby byl kontejner přistaven jen v sobotu, jak je tomu v ostatních osadách, všechn odpad by se zcela jistě nevešel a práce by tak byla velmi neefektivní. V přilehlých osadách probíhá sběr dle časového harmonogramu, přičemž obyvatelé jsou vždy nabádáni, aby počkali na příjezd a byli nápomocni s nakládkou. Tuto akci zajišťuje firma ROS.

Za rok 2018 obec za odpad celkem zaplatila 492 665 Kč – z této částky za svoz komunálního odpadu (TS Písek) 215 218 Kč, ROS Strakonice (tříděný odpad) 277 447 Kč. Poplatky od obyvatel činí cca 288 000 Kč, vratka od Eko-kom za tříděný odpad je ve výši 118 685 Kč. Doplatek ze strany obce činí cca 86 000 Kč.

Lucie Mrkvičková

STALO SE

Komedie ne zcela vhodná pro klaustrofobiky

Herci Scény mladých při divadelním souboru Čelakovský ze Strakonice jsou na prknech, které znamenají svět, jako doma. A to i těch oseckých. Tamní prkna nejsou sice tak velkorysá, vlastně se jedná o prkénka již docela ošoupaná, ale hercům se vždy podaří je nějak osvěžit. V dubnu k nám přijeli představit svou novou komediální inscenaci s názvem Víkend ve výtahu. Název je vsutku všeřikající, je tedy jasné, že hlavní a vlastně i jediná scéna je ta ve výtahu, rozehrávají se na ní ale vtipné dialogy, detektivní zápletky i poněkud nejasné vyústění. Čtyři herci – Lenka Břicháčková, Ivana Přibová, Radek Dingo Klaban a Míra Kořán ztvárnili postavy, které snad nemohou být rozdílnější. Zatímco jedna z žen je sebevědomá, stylově oblečená femme fatale, ta druhá se drží spíše zpátky, s úsilím za sebou tahá nákupní tašku s mraženým hráškem a paštikou a těší se na „své“ večerní seriály. Jeden z mužů, ten vyšší, je samotný konstruktér celého nového bytového komplexu, v jehož výtahu uvíznou. Vymyslel jej však tak důmyslně, že ani sám neví, jak systém přelstít a dostat se ven. Ten druhý o sobě vypráví, že je slavný detektiv, ale v průběhu hry vypluje na povrch, že jsou to jen jeho představy a že se vlastně tak trochu všeho bojí. Jejich životní příběhy a názory se v malém prostoru výtahu musejí chtít nechtě střetnout a vyústit v nejednu hádku a výměnu názorů. Konstruktér, který

se v průběhu příběhu na čas ztratí ve výtahové šachtě, aby se záhy vrátil obviněný ostatními, že spáchal úkladnou vraždu, o které se dozvěděli z rádia, které jim jako jediné může zprostředkovat spojení se světem, má potom velmi napilno, aby jim vysvětlil, že žádnou vraždu ve skutečnosti nespáchal. Hra byla plná hezkých dialogů, herecké výkony diváky, kteří zaplnili sál místního pohostinství, nezarmoutily a divadelní soubor se u nás jistě opět zastaví s nastudováním nové komedie.

Čtení v telefonní budce aneb Knihomolka není žádná holka

Jak je všeobecně známo, knihomolka je holka, dáma, slečna nebo paní, která velmi ráda čte. Ta naše, osecká, je však docela jiná. Každá věc má svůj příběh. Proč by však nemohla mít příběhy dva? Ten první byl pomyslně uzavřen dopisem, který místní poštačka doručila na obecní úřad. Stálo v něm totiž, že telefonní budka stojící na návsi není již vůbec využívána. To nebyla informace nijak zvlášť překvapivá. Téměř každý z nás vlastní mobilní telefon nebo dokonce dva, a budka sloužila snad již jen jako občasný azyl, když krajinu smáčel déšť. Když něco stojí černé na bílém, problém se ale stává skutečným a je třeba jej řešit. Tehdy se poprvé objevila myšlenka, že by snad mohla existovat i jiná varianta než telefonní budku nechat odvézt a nadobro se s ní rozloučit. Ne, že by k ní někdo z nás snad měl nějaké velké citové pouto, ale recyklace vládne světem. Proč bychom i my nemohli vymyslet, jak ji znovu zužitkovat?

Objevily se nápady vsutku originální. Jedním z nich byl i takový, který měl jistě dobrou pointu – umístit telefonní budku před budovu místního pohostinství, kde by mohla poskytnout azyl náruživým kuřákům. Nepršelo by na ně, v zimě nesněžilo a odolné stěny budky by odrazily i velmi dotěrný vítr. Nakonec zůstal už jen nápad jediný – přetvořit budku na venkovní lidovou knihovnu. Nápad to jistě není zcela revoluční – takových míst existuje ve světě i u nás v Čechách poměrně dost. My jsme se však rozhodly, že si vše uděláme po svém. Oslovili jsme Báru Mandlovou, grafičku a designérku, a požádaly jí o návrh a také o realizaci. Po pár dnech nám bylo jasné, že Bára budce vdechne nový život, a to ve velkém stylu. Práce nebyly vůbec snadné. Na řadu přišly nejdříve ty přípravné – budka se musela očistit a natřít podkladovou barvou. Bára poté na každou ze 4 skleněných ploch telefonní budky namalovala motivy, které navrhla a celou konstrukci vkusně natřela teplými a veselými barvami. Bára tak strávila několik týdnů obklopena sklenicemi přetékajícími vodou, stolky posetými nádobami s rozmíchanými barvami a štětci trčícími jako bodliny

do všech stran. Jednoho dne bylo však vše hotové a budka byla v tajnosti přemístěna na dětské hřiště v Oseku II, na místo vybrané pro své nepopiratelné kouzlo. Vše je obklopeno zelení, ve stromech se prohání vítr a ptáci nakukují přes zeď zámeckého parku. Budka musela být samozřejmě řádně upevněna a noc přečkala v teple, pečlivě obalena plachtou.

V sobotu 18. května před 14:00 se začali scházet první návštěvníci. Mnozí z nich třímali v ruce knihu či dvě, někteří dokonce nesli na zádech plný batoh. V Knihomolce byla vyčleněna jedna police, která byla zatím ponechána prázdná, a návštěvníci jí svými knihami zaplnili. Po úvodních slovech následovala vystoupení místních dětí. Talentovaný jedenáctiletý Ondřej Bláha z Petrovic „na zakázku“ napsal vlastní báseň „Kniha“ a sám jí také přednesl. Prozradil, že jeho oblíbená kniha nese název Černobílé prázdniny, a kromě psaní básní svůj volný čas tráví na tréninzích juda. Adéla Brejchová (8) si vybrala dvě skladby z pohádek Tři oříšky pro Popelku a Ze šípkových růží. Na flétnu hraje 3 roky, aby se zbavila trémy, roztomile si do rytmu podupávala nohou a vše jí vyšlo na jedničku. Třináctiletá Daniela Pavlíková z Oseka si vybrala dvě básně z knihy Letokruh pana Petra Šulisty. Její oblíbenou knihou je Malý princ a ráda cestuje. Sérii vystoupení uzavřela dvanáctiletá Veronika Divišová z Petrovic, která pomocí své flétny odpoledne obohatila o melodii z filmu Harry Potter a úryvkem Mozartovy Kouzelné flétny.

Starostka Jitka Brejchová se poté ujala čestného úkolu přestřihnoutí pásky, uložila do zbývajících prázdných police knihu, kterou přinesla a poté pobídla přihlížející k tomu samému. Knihomolka se tak velmi rychle zaplnila a téměř praskala ve švech. Zároveň si ale návštěvníci mohli vybrat některý z titulů, odnést si ho domů a vychutnat si příběh.

„Knihy jsou pro lidi tím, čím jsou pro ptáky křídla“ - citát Johna Ruskina byl motem slavnostního otevření. Pomocí knih a jejich příběhů můžeme cestovat do nemilosrdných dob v minulosti, vybájených krajin a světů, můžeme se ocitnout v nepředvídatelné budoucnosti. Jsou to společnosti, které zůstávají věrné. Slovy Ondřeje Bláhy...

KNIHA

*Když knihu otevřeš
moudrost se v ní ukrývá
a to je její síla mocná.
Je nádherné si sednout do křesla
a číst si knížku, která je vaše oblíbená.
Chceš-li se smát,*

*nebo snad dobrodruhem se stát,
jestli snad chceš rytířem či detektivem být,
potom musíš knihu otevřít a číst.
I když neznáš písmenka
číst ti může maminka.
Knižku můžeš mít všude
a číst si ji klidně.
Knižka bude kamarád
a ty ji budeš číst rád.*

U Knihomolky stojí: vlevo Bára Mandlová s dětmi Adinou a Toníkem, uprostřed Lucie Mrkvičková a vpravo Eva Moulíková – iniciátorky projektu

Žhnoucí ohně a podivné ženštiny

Satelitní snímek pořízený večer a v noci 30. dubna by ukázal velké množství planoucích bodů. Samozřejmě, jednalo by se o ohně, které se zapalují u příležitosti pálení čarodějnic a stavění máje již několik staletí. Tato tradice nemá své kořeny přímo v českých zemích, byla snad převzata z německy mluvících krajů. Samotný zvyk prošel i nepříznivými obdobími – v polovině 19. století byl zakázán, protože byl označován za pověrečnou praktiku, přáno mu nebylo ani za druhé světové války a potlačován byl také komunistickým režimem. V předvečer prvního máje je tradicí vztyčit strom zbavený kůry a na špičce ozdobený pruhy barevného papíru. Dalším typickým zvykem bylo metání košťat do vzduchu a nošení jejich ohořelých částí domů. Měly chránit daný dům a jeho obyvatele. Kdysi se také vždy uklízelo celé hospodářství a chlévy a do oken se dávaly větvičky, které měly mít také ochranný účel.

Zvyk jistě dostal řady změn. Zatímco dříve měl především náboženský, ochranný a sociální význam, dnes plní funkci spíše zábavnou a společenskou. Tradice stavění májů v Oseku je již dlouholetá. V posledních letech se organizace ujímají zástupci hasičů společně se Svazem žen. Na mužských bedrech

(a to doslova) spočívá spíše ta praktická část, tedy zajištění, doprava a příprava máje a jeho vztyčení, zatímco ženy vždy převlečené do vynalézavých kostýmů čarodějnic se ujmají té estetické části – zdobení máje. Letos se jich sešlo opět několik a doprovázela je i řada malých kouzelníků, čarodějů i čarodějnic nového pokolení. Po společném ozdobení čekaly na děti různé hry a zábavné aktivity, po zásluze odměňovány drobnostmi. Poté již mohl být zapálen oheň, který k tomuto večeru neodmyslitelně patří a nad ním se za několik okamžiků voňavě škvařily buřtíky. Mastné pusy dětí se loučily, zatímco místní omladina (a nejen ta) zůstala až do pozdních, či spíše brzkých ranních hodin.

Pohádkový les

Poslední květnovou sobotu by si mohl neinformovaný zbloudilý turista myslet, že v Oseku u lesa se roztrhla velká kniha pohádek a z jejích stránek vyskákaly nejrůznější pohádkové postavičky. Možná byly tím přesunem tak trochu popletené... Budulínek, který se měl vézt na liščím ocase, s vděčností přijal místo vedle ní na traktoru, Pat a Mat nezkazili, co se dá, a spořádaně čekali včas na svém stanovišti a Krakonoš rozvážně kráčel k lesu s vousem v ruce. Připraven byl v pořadí pátý ročník veselé akce s názvem Pohádkový les, který pořádá Český svaz žen a každým rokem láká více dětských nadšenců. Letos jich bylo 80, tedy zase o něco více než v loňském roce.

A tak se asi tři desítky dospělých se smyslem pro humor navlékly do mnohdy huňatých kostýmů, aby si pak za parného počasí mohli utírat pot z čela...avšak s nadšením. U vstupu do lesa každé z dětí nejdříve přivítal moudrý král se svou mladou královnou. Záhy na ně zpoza křoví vybafl loupežník, který si po úvodních slovech začal vehementně stěžovat na „svou bábu“ – i takový loupežník to může mít těžké. Na dalších stanovištích mohly děti obdivovat lesní přístřešek Máši a medvěda, papírové trpaslíky (a jednoho živého) či lesní žínku a vodníka, který každého

vítal svým „brekeke“. Děti houževnatě plnily úkoly, které si pro ně postavičky připravily – od poznávání šišek, vajíček a dalších přírodnin, přes házení kartonových kroužků na meč až po zachraňování „dušiček“ v podobě malých ping-pongových míčků přenášných přes překážky na lžici.

Letos si počasí trochu zazlobilo – asi půl hodiny po začátku akce se rozpršelo. Ve velmi prořídlem lese zmenšeném téměř o polovinu nutným kácením v důsledku kůrovcové kalamity tak chyběly větve, které by mohly déšť trochu zmírnit. Naštěstí se počasí umoudřilo a po několika minutách zase vykouklo zpoza mraků slunce. Krtečkové obrázky a listy papírů připravené na malování otrávených jablek pro Sněhurku tak sice trochu navlhly, dětem to však ani trochu nevadilo. Naopak, některé postavy rázem získaly na autentičnosti – například Vodníkovi konečně řádně kapalo ze šosu.

Na konci trasy se batůžky nadouvaly vysoutěženými sladkostmi, příjemně unavené děti i dospělí se přesouvali k místnímu pohostinství a své kulisy si balily také pohádkové postavy. Na pomoc jim, jako vždy, přispěchaly do oranžových trik a stylových baretů oblečení „stěhováci“, kteří každoročně zajišťují přesun všech nutných propriet – a že jich není málo. U hospody byly připraveny další laskominy – tentokrát buřty. Děti tak doplnily energii a s chutí odpovídaly na otázky. Vašík Šindelář z Jemnic nám řekl, že nejvíce se mu líbil Krakonoš a vodník. S hrдостí v hlase také dodal, že se mu podařilo splnit všechny úkoly. Eliška Říšská a Vaneska Vančurová svorně odpověděly: „Nejlepší byl loupežník“. Na mojí otázku, zda nebyl přeci jen trochu děsivý, se smíchem dodaly: „Vůbec ne. Vždyť říkal jenom pravdu.“ Krteček si získal nejvíce sympatií Nikolky Stieberové z Radomyšle, stejně jako Lilianky Andrejův z Oseka. Měl prý totiž nejvíce různých úkolů. Postavičky už zase tiše dřímají v zavřené knize...vzbudíme je opět za rok.

Postavičky Pohádkového lesa

Neděli 26. května můžeme neskromně označit za velký sportovní svátek a nebudeme přehánět. Ten, kdo dává přednost měkké pohovce, sledoval napínavý souboj našich hokejistů s rivaly z Kanady, s kterými se poprali o bronzové medaile na mistrovství světa. Ti, kteří si chtěli raději užít jiný sport, se vydali do Dubí Hory na Písecku. Právě tady, v místní hale, oddíl stolního tenisu TJ Osek ve spolupráci s obcí Drhovle a za finančního přispění obce Osek pořádal exhibici českých internacionálů – trojnásobného mistra Evropy a vicemistra světa Milana Orlowského a mistra Evropy a dvojnásobného vicemistra světa Jindřicha Panského. Výčet titulů by mohl být ještě delší, pro mnohé z jejich vrstevníků a i generace mladší jsou to velké pojmy stolního tenisu.

Hala v Dubí Hoře byla zcela zaplněna, sešly se více než dvě stovky diváků – při bližším zkoumání jste mohli zaznamenat, že o tuto akci projevíli zájem hlavně aktivní hráči stolního tenisu ze všech koutů regionu a místní obyvatelé, kteří svým povzbuzováním později vytvořili velmi vřelou atmosféru, pyšní na to, že se taková akce koná právě u nich. Fotografové pilně obíhali halu a pořizovali cenné snímky, novináři vše soustředěně zaznamenávali. U jednoho ze stolů seděl dosud docela nenápadný mladík v kšiltovce – zasvěcení však poznali, že se jedná o reprezentačního hokejového brankáře Jakuba Kováře. Když se halou rozlehl bzukot podobný tomu ve včelím úle, bylo jasné, že se něco děje. Do sálu vešel totiž fotbalový internacionál ze Smetanovy Lhoty, kterého díky výšce nemůže opravdu nikdo přehlédnout – Jan Koller. Oba sportovci přijali pozvání a to, že nakonec opravdu přijeli, bylo velmi milé překvapení i pro samotné organizátory.

Zleva: hokejový brankář Jakub Kovář, Jindřich Panský, fotbalový internacionál Jan Koller, Milan Orlovski a jejich manažer

Moderátor František Mareš, kterého všichni známe díky jeho legendárním diskotékám, přivítal diváky, předal slovo nejdříve osekce starostce Jitce Brejchové a Jiřímu Bláhovi, který drží pod svou taktovkou obec Drhovle a poté si přihlížející mohli vychutnat um mistrů. Nejdříve se proti nim na opačnou stranu ping-pongového stolu postavili dva místní amatéři – Jaroslav Motejzík, u kterého moderátor zdůraznil to, že je zedník a může mít švih vytrénovaný pohybem při práci se zednickou lžící a pan Poklop, místní nimrod. Oba si pořídili stejnokroj – stylové tričko s datem a názvem exhibice a neměli se vůbec za co stydět. Hala své sousedy při každém vyhraném míčku odměnila bouřlivým potleskem. Po úvodních zápasech následoval další, ostře sledovaný souboj mezi Jakubem Kovářem a Janem Kollerem. „Já jsem hrál stolní tenis naposledy na základní škole. Tehdy jsme hráli obíhačku,“ omlouval se předem za svou nedostatečnou průpravu Jan Koller. Jakub Kovář s úsměvem dodal: „Myslím, že jsem na Honzu našel taktiku. Nesmím dávat vysoké míčky.“ Jakub Kovář měl od začátku převahu a nakonec svého soka s přehledem udolal. Jindřicha Panského posléze vyzval Václav Peterka, který to všechno vlastně „spískal“. Především jeho zásluhou se totiž podařilo celou akci realizovat. Do zápasu nastoupil velmi bojovně a záhy vedl 6:1. Veselý soupeř jej ale zanedlouho dotáhl a nakonec i porazil 11:7. Druhý set byl ještě napínavější a vyrovnanější – Panský sice vyhrál, ale těsným rozdílem 15:14. Orlovského vyzvala „jednička“ osekce B týmu – Pavel Mrkvička. První set vyhrál Orlovski s náskokem, ten druhý už byl o mnoho obtížnější, jak sám řekl v následném rozhovoru. Mistr však vyhrál 2:0. Dalším vyzvatelem byla „jednička“ A týmu – Holman z Písku. Orlovski naše hráče opravdu nešetřil, všichni se u hry náramně zapotili.

Po zápasech s „našimi“ již všichni netrpělivě čekali na exhibiční zápas, ve kterém se oba internacionálové postavili proti sobě. V rozhovoru Františku Marešovi nejdříve Jindřich Panský řekl: „S naší exhibicí jsme procestovali celý svět. Hráli jsme pro lidi na Tahiti, v Austrálii, v celém arabském světě...no, a teď jsme tady. Až budeme zase v Austrálii, řeknem jim tam, že jsme hráli na Dubí Hoře...ti budou čumět.“ Za bouřlivého potlesku se rozehráli a potom už se hala v pravidelných intervalech otřásala salvami smíchu. Oba dva jsou totiž šoumeni tělem i duší a zdá se, že dokáží zastavit čas. Jak jinak si vysvětlujete, že mezi míčky metali hvězdy, skákali přes stůl nebo si naopak udělali pohodlí na židli a míčky odehrávali botou? Předvedli také další finesy jako je hra se dvěma a třemi míčky najednou či hra s minipálkou zastrčenou za gumu u dresu. Používali i další nejrůznější „pálky“ – pánvičku na smažení řízků, botu značky Baťa, pátku

velkou jako kolo od vozu nebo naopak malou jako volské oko. Vše samozřejmě plně certifikované, opatřené nálepkou Butterfly. Asi půlhodinka jejich zápasu byla ohňostrojem vtipu. Říká se, že nejupřímnější diváci jsou děti. Ty, které byly přítomny v sále, na vše výborně reagovaly a oba dva aktéry notně povzbuzovaly.

Po pětihodinové cestě, kterou absolvovali dopoledne (přijeli z Německa), předvedli skvělou podívanou, po které všichni diváci odcházeli s úsměvem od ucha k uchu a s přesvědčením, že by si snad také mohli pořídit nějakou tu raketu.

Andrea Klímová (16) z Oseka, která je v týmu na hostování, je mezi pány skutečná „růže mezi trnami“. Stolní tenis hraje teprve 3 roky a řekla nám: „Občas se i v ostatním týmech najde nějaká žena. Jsem zvyklá hrát i s o 30 nebo 40 let staršími hráči, ve Strakonicih to bylo stejné. Myslím, že si mě pánové opravdu hýčkají. Exhibice byla skvělá...také bych tak chtěla jednou umět hrát. Opravdu jsem si to užila.“

Výsledky TJ Osek – stolní tenis

Krajský přebor A								
družstvo	PU	V	R	P	K	skóre	body	
1. SK ZD Pojbyky A	18	11	6	1	0	171:115	46	
2. VS Tábor B	18	11	4	3	0	164:120	44	
3. Blatná A	18	11	2	5	0	160:116	42	
4. Vodňany B	18	11	1	6	0	155:110	41	
5. Protivín A	18	8	4	6	0	141:131	38	
6. MAS Sez. Ústí A	18	7	3	8	0	127:139	35	
7. Hluboká nad Vlt. B	18	6	3	8	1	127:148	32	
8. Osek A	18	5	4	9	0	131:153	32	
9. Libín Prachovice C	18	4	3	9	2	118:163	27	
10. Blatná B	18	1	0	17	0	78:177	20	

Okresní přebor								
družstvo	PU	V	R	P	K	skóre	body	
1. TJ ČZ Strakonice ELEKTROSTAV	30	26	1	3	0	400:140	83	
2. Cehnice A	30	23	5	2	0	344:196	81	
3. Cehnice B	30	24	1	5	0	354:186	79	
4. TJ Sokol Strakonice B	30	20	2	8	0	356:184	72	
5. TJ Blatná z.s. "E"	30	15	7	8	0	303:237	67	
6. TJ Lnáře A	30	16	4	10	0	285:255	66	
7. TJ Blatná z.s. "D"	30	16	3	11	0	294:246	65	
8. TJ ZD Záboří	30	14	5	11	0	285:255	63	
9. TJ Osek B	30	14	5	11	0	283:257	63	
10. TJ Sokol Vodňany E	30	15	2	13	0	266:274	62	
11. TJ Třebohostice B	30	11	3	16	0	255:285	55	
12. TTC Sokol Volyně	30	9	2	19	0	261:279	50	
13. TJ Sokol Vodňany D	30	7	5	18	0	258:281	49	
14. TJ Sokol Strakonice C	30	3	0	27	0	126:414	36	
15. Spolek stolních tenistů Mačkov	30	2	1	27	0	109:431	35	
16. TJ Lnáře B - Kasejovice	30	2	0	28	0	141:399	34	

Tak trochu jiné autorské čtení

„Původně jsme si mysleli, že se sejde pár známých u piva a Tonda přečte pár vět ze svých knih,“ tak začíná své povídání bývalý starosta Bohumil Pajdla. Objevilo se však několik zádrhelů a z plánovaného posezení s kamarády z mokré čtvrti se vyklubala poněkud větší akce, na kterou přišly desítky lidí, kteří zaplnili celý sál

a pozvání přijala hvězda českého filmu a dabingu – Valérie Zawadská. „Největším ze zádrhelů byl, že Tonda nečte. Tedy, samozřejmě číst umí, ale čtení na veřejnosti se vyhýbá jako čert kříži“, říká Bohumil. Když tuto skutečnost zjistil, začal přemýšlet. Napadlo ho oslovit paní Chládkovou ze Sedlice, se kterou se zná dlouhá léta a ta přišla s fantastickým řešením – oslovit dámu oplývající krásným hlasem a velmi srdečným lidovým šarmem. Když totiž Valérie pozvání přijala, vše bylo naplánováno, pečlivě připraveno, na stolech napečeno a byla připravena i scéna jako z útulného obývacího pokoje, prohlásila před začátkem programu, že ji mají diváci omluvit, nestihla si prý ani pořádně umýt boty a má je tak pořádně zasy... Díky tomu, že byla nachlazená, dostal její zajímavý hlas ještě hlubší zabarvení a tak úryvkům z knih pana Pačinka dodala duši – emoce, které nemusela předstírat, úsměv tam, kde se obecenstvo smálo, až se za břicha popadalo a vše navíc komentovala vtipnými poznámkami. Vše zapíjela důkladně pivem značky Pilsner Urquell, protože to je prý na nachlazení ten nejlepší lék. Pan Pačinek, jako celoživotní náruživý tramp, povídky prokládal hraním na kytaru společně s jeho kamarádem a mnohdy se k popěvkům přidal i přátelsky naladěný sál. Jak by také ne, vždyť v hledišti seděli další kamarádi – trampové, bývalí i současní zaměstnanci Domova, kde pracoval 30 let i místní nejrůznějšího věku. Pár týdnů po krásné akci, tedy trochu s odstupem času, odpovídal pan Antonín Pačinek ochotně na otázky:

Vracíte se do Oseka pravidelně nebo to byla Vaše návštěva po dlouhé době?

Do Oseka skoro vůbec nejezdím. Po třiceti letech služby v ústavu jsem byl tuze rád, že budu od Oseka dostatečně daleko. Disponoval jsem všemi příznaky syndromu vyhoření, pro který v našem zdravotnictví bohužel zatím nebyla volná kolonka.

Teď už je samozřejmě dobře, ale do Oseka se pro jistotu "nehrnu". S kamarády a přáteli z Oseka a okolí jsem v kontaktu po internetu a telefonu, s některými se potkávám ve Strakonicih, nebo při trampských písničkách na Rynku.

Manželka chodí každý měsíc na "babinec", kde se scházejí bývalé osecké kolegyně ze zdravotních oddělení.

Jaké jste měl pocity, když jste viděl plný sál a své známé a kamarády? Jak na Vás působil výkon paní Zawadské?

Bohouš Pajdla mě jako "autora", který by měl svým bývalým spoluobčanům předčítat úryvky z knížek, oslovil už před rokem. Hned jsem mu oznámil, že do

toho v žádném případě nejdu, že mám hroznou trému a čtení by nestálo za nic. Vymyslel proto variantu, že číst nebudu, ale hrát a zpívat ano, na což jsem rád kývl. Jak známo, přes paní Chládkovou získal pro věc Valerii Zawadskou, což bylo naprosto úžasné.

Z plného sálu jsem měl radost za všechny – za Vaška Kováře, který dodal pódium a aparaturu, za posluchače z Oseka a okolí, ze Strakonice, Volyně i Prahy, za Svaz žen, za Obecní úřad, za personál hospody a hlavně za Bohouše, Valerii a Ivu Chládkovou. Ti všichni si zasloužili užít atmosféru plného sálu.

Na paní Zawadskou jsem měl nastražený "testík psychické odolnosti". Kdykoliv se vrátím k povídce Důlní neštěstí, mám na krajíčku. Mnohým mým přátelům, kteří to někomu četli, prý selhal hlas a museli se odmlčet. Tak silný příběh to je. Valerie však nezakolísala, přečetla to plynule, zato mě Důlní neštěstí v jejím podání znovu rozbrečelo. Inu, jsme křehké nádoby ...

Podle čeho jste vybíral písničky, které budete hrát? Kdo byl váš kamarád, který s vámi hrál?

To, že se celá akce zahájí písničkou, mě trochu zaskočilo, proto jsme vsadili na Niagáru, kterou snad každý zná a se zpěvem vypomůže. Ty další už jsme vybírali z taháku, který sestával z části repertoáru hraného ve Strakonících na Rynku.

Kamarád se jmenuje Vašek Vácha, je ze Štětkně (narodil se v Putimi) a celý život měl jediné, krásné a poněkud romantické povolání – byl mašinfírou. Hraje kytaru a mandolínu na Rynku, kde jsme se před více než šesti lety seznámili. V současnosti spolu i trampujeme, jako zamlada.

Jak se změnil Váš život po odstěhování se z Oseka?

Kromě toho, že máme po ruce lékárny, úřady, obchody, nemocnici a podobně, je ve Strakonících spousta hospod. Já se tím netajím, že do hospod chodím rád a často. Kde jinde má člověk přijít k nečekaným zážitkům, hloupým blábolům i moudrému filozofování, než mezi lidmi. Navíc, v několika hospodách se pravidelně hraje, přičemž já "tak trochu" hraji ve dvou.

Život ve městě pro mě není nic nového. Narodil jsem se v Boskovicích a v Mariánských Lázních jsem vyrostl. Na pětáctileté jsem si odskočil do Oseka, ale "doklepat" bych to chtěl ve Strakonících. Jsem moc rád, když mám ve městě potkat bývalého souseda, spoluobčana či kolegu z ústavu, že urychleně nepřechází na druhý chodník.

Antonín Pačinek s Valérií Zawadskou

Výstava fotografií Jaroslava Kadlece

„Nemám toho moc, ale to, co mám, dávám ze srdce.“

Splnění snu přináší pocit radosti, štěstí, velkého zadostiučinění a dost často i úctu a respekt druhých. Jaroslav Kadlec, klient Domova pro osoby se zdravotním postižením, má snů jistě celou řadu. Jeden z nich byl však docela reálný – Jaroslav si přál mít výstavu svých autorských fotografií na obecním úřadě. Dlouhá léta je zaníceným fotografem, nebylo tedy žádným překvapením, že jeho počítač obsahoval tisíce různých fotografií, mezi nimiž byly opravdové skvosty. Na výstavu jich bylo třeba vybrat dvacet, což byl úkol ne zcela lehký. Protože má nejraději boží muka, rybníky, zajímavé stromy a žně, návštěvníci mohli hodnotit fotografie právě těchto témat. Řečnického úkolu se ujal pan Petr Šulista, který zná Jardu už 40 let z dob, kdy byl Jára chovancem ústavu v Černovicích u Tábora a pan Šulista tam pracoval. Spojuje je i nadšení pro hudbu, a to by jistě nebyl výčet konečný. Po úvodním slovu následovalo pár vět od Járy, který děkoval především organizátorům akce a vyjádřil přání, aby si každý návštěvník odnesl dobrý pocit. Symbolicky potom pokřtil svou knihu pár kapkami šampaňského a návštěvníci si už mohli vychutnávat atmosféru jeho fotek a knihu si zakoupit. Protože výstava se konala v dosud nejteplejší den tohoto roku, ve středu 26. června, záhy se rtuť teploměru vyšplhala až ke 40 stupňům a ačkoliv ventilátory se snažily, seč mohly, ze všech doslova kapal pot. Výstava fotografií bude v zasedací místnosti obecního úřadu přístupná ještě celý červenec. Přijďte se podívat, neprohloupíte.

Festival se po letech vrací do zámeckého parku

První červnovou sobotu se hodinu po poledni začaly vsí rozléhat zvláštní zvuky. Zasvěcené osoby poznaly, že právě probíhá příprava hudebních nástrojů a zkouška mikrofonu. Za několik málo minut už na pochybách nemohl zůstat nikdo...začal totiž Zámecký festival, odpoledne věnované především dětem, ale na své si přišli i zanícení rockeři a vyznavači punkové hudby. Mnozí z nás si vzpomínají na akce s názvem Osekfest, které v zámeckém parku kdysi probíhaly. Nabízely vždy dobrou zábavu, bohatou škálu občerstvení a především možnost sejít se se svými sousedy a trochu si s nimi „hodit škrpálem“. „Dost nás mrzelo, že Osekfest, který pořádal se svou agenturou pan Dalibor Prokeš, už u nás není, ale stále asi nenastal ten správný čas...až letos. Sešla se parta lidí, kteří festival chtěli a podporovali tuto myšlenku, v čele s panem ředitelem. Stejný je v myšlence - akce je pro zábavu a zpestření života našich pánů u nás v Domově. Stejný je i v tom, že jsme chtěli, aby byly brány Domova otevřeny široké veřejnosti, což se po velké účasti i povedlo a za to jsme moc rádi. Naprosto jiný byl v organizaci, kdy jsme si vše museli zajistit sami, od provozu technického, občerstvení, kapely, po doprovodný program. Náročné to bylo, nikdo z nás neměl zkušenost s tak velkou akcí, ale podle ohlasů jsme to snad zvládli dobře. Dnes víme, na co se zaměřit příště, kde byly naše slabiny a naopak,“ řekla paní Zárubová, vedoucí sociálního úseku.

Atmosféra festivalu dýchlá na diváky již po vstupu do zámeckého parku. Po zelených ostrůvcích byly rozmístěné barevné skupinky dětí, které si na jednom konci parku zkoušely střelbu z luku, na druhém si mohly vysloužit omalovánky či pexeso od policistů a uprostřed parku se pokoušely o klátivou chůzi na vysokých chůdách nebo o slalom s míčem. Pro dívky byl možná o něco atraktivnější koutek s kulisami a nejruznějšími pohádkovými kostýmy, které si mohly vyzkoušet, nebo tvořivá dílnička, kde si mohl kdokoliv vyrobit blýskavou mořskou vílu. „Naše terapeutky zajistily rukodělnou dílnu, pan Dalibor Prokeš, kterého jsme pozvali a on, i jak sám říká, velmi rád přijel, nám zapůjčil vzduchovky a kuše, které byly jak pro dospělé, tak pro děti a přivezl mnoho plyšáků pro děti a klienty. Dále nám ještě jednu výtvarnou dílnu a půjčovnu dětských kostýmů zajistila paní Kadochová a další zábavu zajistili dobrovolníci,“ dodává na toto konto paní Zárubová.

Hladový návštěvník mohl ochutnat grilované maso, o které se celé odpoledne staral ředitel Domova – pan Hájek, klobásy nebo sladké koláčky i další lákavě vypadající zákusky. Návštěvník žíznivý mohl svažit hrdlo chlazeným pivem, točenou malinovou nebo ochutnat kávu i čaj nejruznějších druhů a příchutí. K dostání bylo i velké množství výrobků, které klienti za pomoci zaměstnanců vytvářejí v terapeutických dílnách...a bylo opravdu z čeho vybírat. Mnozí z návštěvníků, kteří zde byli poprvé, odcházeli s udiveným výrazem ve tváři a plnou taškou jejich výrobků. Na nápor nákupu chtivých návštěvníků se připravovali pečlivě, aby bylo dostatečné množství výrobků.

Na festival byly pozvány děti z Dětských domovů z Volyně a Písku, děvčata z Domova Petra v Mačkově a další. Možnost hýbnout se do rytmu zajistila nejruznější hudební uskupení. Na plakátu natištěný červený panák s kytarou na žlutém pozadí nenechal nikoho na pochybách – na pódiu uhodí do strun oblíbená skupina Brutus. Punkerka s čírem ronící slzu oznamovala, že dalším interpretem bude skupina Cela pro Klárku. Odpoledne zpestřili také One Hour Later, Fousovo surikata, Ukulele Jack nebo Unlucky Funkers. Ještě ve večerních hodinách při odchodu jste mohli pod pódium vidět skupiny rozesmátých klientů i návštěvníků, kteří se drželi za ramena a spokojeně halekali nejruznější popěvky. „Líbí se nám myšlenka, že by se do Oseka festivaly zase vrátily,“ dává naději všem zábavy chtivým obyvatelům paní Zárubová.

Pietní akt pokládání věnců aneb Dvě staré dámy v červeném

Při každoroční květnové tradici si na četných místech České republiky připomínají hrdiny, kteří padli ve válce. I u nás v okolí přišly v těch bezútěšných časech rodiny o muže, kteří bojovali a nasazovali své životy. Místem, kde se vzpomínky koncentrují, je u nás pomník na návsi nesoucí vyryté jméno oseckého rodáka Eduarda Diviše, který padl ve druhé světové válce a o který se již řadu let svědomitě starají manželé Kovářovi starší. Čtyřicet členů hasičských sborů z Jemnic, Petrovic, Velké Turné a Oseka do rytmu hudby pana Kováře a jeho kapely pochodovali přes náves, vzdali hold a salutovali u čerstvého věnce v barvách české trikolóry. Stejný akt se jako každý rok odehrává nejdříve ve velké Turné, hasiči se potom přemístí sem a večer zakončí v místním pohostinství. Starostka Jitka Brejchová ve svém projevu zmínila mezníky života a smrti Eduarda Diviše a připomněla útrapy dalších válečných zajatců. V hloučcích okolo postávali obyvatelé Oseka i okolních vesnic a na chvíli byla zastavena i doprava, aby si přihlížející mohli

důstojně vyslechnout státní hymnu. Skupinky se potom přemístily k pohostinství, kde je čekalo občerstvení v podobě piva a klobás, jak je tomu každý rok, ale letos si navíc mohli prohlédnout ony dvě „staré dámy v červeném“, již zmíněné v nadpise. V pozdním slunci se blýskaly a zanedlouho byly obklopené přihlížejícími, kteří se zvědavostí ve tváři prohlíželi kašičkový detail. Mluvím o historických stříkačkách patřících hasičským sborům Jemnice a Osek, které dlouhou dobu dřímaly v garážích, téměř zapomenuty. Letos ale prošly rekonstrukcí, která je opravdu velmi zdařilá a navíc jsou stále zcela funkční. Té jemnické dal nový kabát pan Eduard Hoštička ml. se svými pomocníky, zatímco tu oseckou na žádost velitele pana Jindřicha Babora zrenovoval pan Ondrejka. V příštím vydání zpravodaje se budeme oběma stříkačkami zabývat podrobněji (kapacita tohoto čísla je již zcela naplněna)

Lucie Mrkvičková

Obec informuje

V listopadu proběhlo podání žádosti Jihočeskému kraji – POV (Program obnovy venkova) o dotaci na nákup nové komunální techniky k údržbě veřejných prostranství. Žádosti bylo vyhověno a mohl se tak nakoupit nový rider s příslušenstvím, travní traktor, dvě travní sekačky a křovinořez. Celková cena činila 445 280 Kč, z čehož schválená dotace z „Programu obnovy venkova“ Jihočeského kraje je ve výši 267 168 Kč.

V tom samém měsíci byla podána také další žádost o dotaci JČK, a sice na renovaci starých fotografií. Akce samotná ponese název Fotografie s příběhem a její zrod provází také velmi zajímavý příběh. Noví obyvatelé domu č. p. 66 našli na půdě několik fotografií, na kterých byl zachycen osecký zámek a jeho tehdejší obyvatelé. Fotografie pocházejí z počátku 20. století a pro Osek představují významné kulturní dědictví. Protože fotografie nebyly v ideálním stavu, rozhodla se obec pro jejich renovaci a přenesení na moderní materiály a na podzim chystá kulturní akci v prostorách zámku, kde budou renovované fotografie vystaveny a předvedeny veřejnosti. Výstava by měla být potom přesunuta na obecní úřad, kde bude delší dobu zpřístupněna.

Ve svých poštovních schránkách jste na začátku jara objevily letáky, na kterých vás obecní úřad informoval, že došlo k zakoupení barevných tašek určených k třídění odpadů a každé číslo popisné má možnost si jednu sadu vyzvednout. S potěšením kvitujeme, že více než polovina těchto sad byla vydána, stále však ještě zbývá poměrně velký počet těch, kteří této možnosti nevyužili. Pokud máte o tyto tašky zájem, přijďte si, prosím, na obecní úřad.

Při vjezdu do některých měst a vesnic vás může vítat cedule opatřená heraldickým znakem nebo vlajka místa. Protože Osek a přilehlé osady znak ani vlajku dosud nemají a myšlenka na jejich pořízení se neobjevuje poprvé, bylo učiněno rozhodnutí toto pořídit. Vybrat něco, co by všechny osady charakterizovalo a navíc také spojovalo, je bezesporu těžký úkol. Samozřejmě, znak musí splňovat určitá heraldická pravidla a zakázka bude předána odborníkovi. Vás, obyvatele, však žádáme, abyste přispěli do diskuse svými návrhy – tedy symbolem, který by bylo možno použít.

Již na konci loňského roku byl zastupitelstvem jednomyslně odsouhlasen zákaz podomního a pochůzkového prodeje ve všech částech obce. Rádi bychom jej opět zmínili, protože v jarních a letních měsících se zvětšuje riziko takových aktivit. Pro účely tohoto nařízení byly vymezeny pojmy podomní a pochůzkový prodej: tím prvním se rozumí prodej zboží či poskytování služeb bez pevného stanoviště, obchůzkou jednotlivých bytů. Pochůzkovým prodejem se rozumí prodej zboží nebo poskytování služeb na veřejném prostranství s použitím přenosného zařízení nebo přímo z ruky. Pokud byste takové praktiky ve svém okolí zaznamenali, vězte tedy, že jsou neoprávněné a můžete se obrátit na obecní úřad.

Dosavadní provozovatelé obecního pohostinství podali výpověď z nájmu. Po uplynutí měsíční výpovědní lhůty, tedy ke konci měsíce května, bylo zřejmé, že žádný zájemce se doposud nepřihlásil. Obec tak musela řešit velmi nepříjemnou situaci, kdy by mohla zůstat zcela bez pohostinského nařízení. Nakonec se našlo dočasné řešení – pan Albín Korvas povede v letních měsících, tedy v červenci a srpnu pohostinství v „nouzovém režimu“ – otevřeno bude několik prázdninových pátků. Oslovujeme zároveň vás, širokou veřejnost a žádáme o šíření informace, že hledáme nového provozovatele pohostinství za velmi příznivých podmínek – 1 Kč ročně.

Letní otevírací doba pohostinství:

12. 7., 19. 7., 2. 8., 9. 8., 16. 8., 23. 8., 30. 8. – vždy v pátek od 18:00

Obecní zastupitelstvo odsouhlasilo na začátku tohoto roku tzv. „Pastelkovně“, tedy příspěvek rodičům, jejichž potomek nastoupí v daném roce do první třídy základní školy. Pokud se to týká právě vás, přijďte, prosím, v otevírací době na obecní úřad s platným přijetím vašeho dítěte. Částka 500 Kč může pomoci alespoň s malou částí nutných výloh souvisejících s tímto důležitým životním krokem.

Oznamujeme všem občanům, že dne 6. června došlo v Oseku k vloupání do rodinného domu. Zarážející zůstává především fakt, že se tak stalo v dopoledních hodinách a nikdo si ničeho zvláštního nevšiml. Apelujeme proto na všechny obyvatele Oseka i přilehlých osad, aby pečlivě zabezpečovali svá obydlí i zahrady, především v čase, kdy mají v plánu zdržovat se delší dobu mimo dům. Vzhledem k probíhajícímu policejnímu vyšetřování nemůžeme sdělit další podrobnosti.

ČSŽ OSEK

vypomáhá Strakonickému deníku rozšířit sběrné místo,
pro sbírku kabelek, bižuterie a dětských knih na

KABELKOVÝ VELETRH

Máte doma kabelku, která se vám již okoukala?
A myslíte si, že udělá radost ještě jiné ženě?

Tak neváhejte a přineste ji na obecní úřad v Oseku, kde je sběrné místo.

Kabelky můžete nosit na úřad každý pracovní den od 7,00 do 15,00 hodin, do 30. srpna 20

Vybrané věci budou prodány na Kabelkovém veletrhu za symbolické ceny, dne 4.9.2019, v obchodním centru IGY České Budějovice
Výtěžek prostřednictvím Nadačního fondu Jihočeské naděje poputuje tam, kde jsou peníze zapotřebí k rozvoji
dětského talentu u dětí se zdravotním handicapem nebo bez sociálního zázemí.

Díky ohromujícímu výtěžku 1 071 694 korun,
za pět ročníků Kabelkového veletrhu
se pomohlo 140 talentovaným dětem

Barončiny oblíbené dobroty

Byla jsem oslovena paní Lucií Mrkvičkovou s žádostí o příspěvek - recept s příběhem do oseckých novin (které jsou moc pěkné). Vybrala jsem rodinný recept s názvem

Zapečené šlejšky s jablky

Moje babička Anna (Schosmaierová) Piklová vařila baronům v zámku v Oseku a tohle patřilo mezi jejich oblíbená jídla.

Ingredience:

Na bramborové těsto:	Další ingredience:
1 kg vařených brambor	jablka
40 dkg hrubé mouky	3 vejce
10 dkg dětské krupice	mléko a cukr dle libosti
1 vejce	mletá skořice
sůl	1 šlehačka

Nejdříve uváležte šlejšky a vařte je ve vodě 10 minut. Hotové šlejšky skládejte do velkého pekáče (na kuře) nastojato (není to jednoduché, musejí se neustále přidržovat). Jablka nakrájejte na malé čtvrtky nebo lupínky a prokládejte jimi šlejšky, až naplníte celý pekáč. Potom se udělá zálivka: mléko, cukr, šlehačku a vejce rozšleháme. Hotovou zálivkou šlejšky zalijeme tak, aby koukaly jen hlavičky. Necháme zapéci v troubě dorůžova. Hotové podáváme posypané skořicí a cukrem.

Ted' něco úsměvného z mého vaření. Když jsem začínala vařit, bylo moc dobré, že byly kolem našeho domu slepice. Já jsem jezdila domů z práce o hodinu dříve než manžel a rychle vařila. Když se něco nepovedlo – šup z okna a slepice se postaraly. A než přijel manžel domů, bylo navařeno znovu.

Jednou měl přijet synovec a já jsem mu chtěla ugrilovat kuře (máme mikrovlnnou troubu s otáčecím grilem). V Jednotě v Radomyšli měli poslední mražené kuře, ukryté až na samém dně mrazáku. Dala jsem jej do mikrovlnky a bavila jsem se se synovcem. Za hodinu mělo být hotové. Jenže bylo ještě tvrdé a nějaké menší. Tak ještě půl hodiny. Bylo ještě tvrdší. V koši jsem našla sáček od kuřete – byla to slepice. Synovec byl rád, protože dostal domácí zavařenou šunku.

Jak jistě víte, s manželem jsme prodávali v obchodě v Oseku. Tam mi manžel dělal reklamu! Jednou jsem dělala tvarohové knedlíky, ale neměla jsem tvaroh, tak

jsem udělala spařené těsto. Výsledkem byla jedna zabítá slepice.

Víte, jak se dělají rychle domácí fleky nebo nudle? Otevřou se dveře (bydlím v 1. patře) a zavolá se „Mami, prosím, můžeš na zítřka udělat nudle?“ Teď už je musím dělat sama.

V prodejně manžel vyprávěl, že máme doma pořád nové nádoby. Já jsem si dala do kuchyně televizi a při mytí se sem tam něco rozbilo. No, alespoň nemám doma vůbec žádné staré nádoby.

Jednou jsem říkala zákaznici, Janě Šípkové, že mám ráda ledový salát, který jsme také prodávali. Ona mě chválila, ale manžel řekl: „Jani, ty ho máš jako salát k obědu, ale Zdena ho jí jako přílohu k masu...a to je právě ten váhový rozdíl.“

Vaše teta Zdena (Zdena Jůzková)

Na fotografii vpravo stojí babička Anna (s baronkou)

Ostatní spolky

Myslivecký spolek Bárovka z.s.

Vážení čtenáři,

rád bych věnoval svůj příspěvek historii, protože většina obyvatel ví, že zde myslivci jsou, ale málokdo zná historii našeho spolku.

Loňský rok 2018 byl významný dvěma milníky. Bylo tomu 55 let od založení prvního mysliveckého sdružení působícího v Oseku. Bylo založeno v roce 1963 a neslo název Myslivecké sdružení Baurovna.

Název Baurovna nám ještě hodně z nás něco říká, protože jsme se scházeli v myslivecké chatě Baurovna. Bohužel v důsledku restitucí a vracení majetků toto sdružení zaniklo. Ale v roce 1993 bylo založeno nové sdružení s názvem Myslivecké sdružení Bárovka Osek. Prvotně mělo 17 členů a prvním předsedou byl zvolen pan Josef Příb. Tentýž rok byly schváleny stanovy a provozní řád MS.

Změnou prošlo naše myslivecké sdružení v roce 2015, kdy proběhla transformace stávajících sdružení, týkající se názvů a u Krajského soudu v Českých Budějovicích byl zapsán nový název – Myslivecký spolek Bárovka z.s. Provázelo to schválení nových mysliveckých stanov a nového provozního řádu. Scházeli jsme se různě v Oseku, Malé Turné, Velké Turné. To se ale změnilo v březnu roku 2016, kdy jsme získali díky obecnímu úřadu Osek dlouhodobý pronájem prostor v budově hasičské zbrojnice v Jemnici.

Náš myslivecký spolek má v současné době 25 členů a pevné zázemí, kde se máme možnost scházet v důstojném prostředí při našich společných akcích. Tolik tedy k historii našeho spolku. Myslím si, že stálo za připomenutí těchto významných výročí a událostí.

Za MS Bárovka z.s.
Lukáš Bláha místopředseda spolku
„Myslivosti zdar“

Nohejbalový klub Osek – těžké začátky:

V roce 2007 jsme se jako parta nadšenců - kde jinde než v hospůdce - domluvili, že si půjdeme zahrát na novém obecním hřišti nohejbal. Pravidla byla „vygooglena“, síť napnuta a mohlo se začít. Z původně čtrnáctičlenného týmu se vykristalizovalo osm reprezentantů obce Osek, kteří se rozhodli přihlásit do nového ročníku 2008 okresního přeboru v nohejbale, pořádaného okresním nohejbalovým svazem. Obec Osek nás podpořila roční dotací pro chod týmu. Po prvních zápasech základní části jsme zjistili, že půl roku tréninku bylo i pro okresní přebor opravdu málo. Kam jsme přijeli, tam „vyfasovali“ nakládačku v podobě všech prohraných zápasů. Úvodní ročník byl zakončen s nelichotivým skóre 0 výher ku 14-ti prohrám. Ne jinak tomu bylo i o rok později. V roce 2010 přilétly první vlaštovky a skóre dopadlo 2:10. V tomto roce vstoupila obec Osek do týmu jako generální sponzor a je jím dodnes. Další roky již ale měly výkonostně vzestupnou tendenci. V týmu se

vystřídala řada hráčů. Někteří ho opustili a ukončili svojí kariéru, jiné draftovaly týmy z okolních obcí. V posledních letech podáváme stabilní výkony. Ročník 2018 byl, co se týče výsledků, nejúspěšnějším v naší desetileté historii nohejbalového klubu. Nadstavbovou část ligy okresní soutěže jsme zakončili na solidním osmém místě z 15-ti soutěžních týmů. Pro nadcházející ročník se kádr rozšířil o osmého perspektivního člena. Letošní ročník začal 16. dubna domácím zápasem s Horažďovicemi. Další zápasy základní části soutěže byly střídavě venku a doma s týmy Třebostic B, Zahorčic, Chobotu a Blatné. Rozpis zápasů a výsledky naleznete na webových stránkách www.nohejbal-st.sweb.cz v sekci 2019. Stále máme co zlepšovat, ale není všem dnům konec. Doufáme, že i letošní ročník bude pro tým opět o nějakou tu příčku lepší. Sportu zdar a nohejbalu zvlášť.

Václav Kovář ml.

(Konečné výsledky nohejbalového týmu přineseme v příštím vydání)

Volejbalistky Radomyšle si výhru v okresním přeboru opět užily

Když dopadl poslední míč, opět propukla nespoutaná radost a zpěv: „Tak jsme první no a coo, no a coo“. Tímto se nám podařilo vyhrát po třetí za sebou první místo soutěže. Radost z vítězství je veliká. Letošní ročník měl 10 kol, 33 zápasů. Přeboru se zúčastnilo 12 týmů. Nám se podařilo nashromáždit 64 bodů s 31 výhrami a pouze 2 porážkami. Táhlly jsme opět za jeden provaz a nikdy nám soutěžní sobota nebyla lhostejná...ani těm, které hrát nemohly kvůli zranění, pobytu u protinožců a rodičovské povinnosti. Za letošní sezonu se naše řady rozrostly o dva malé volejbalistky. Těšíme se na další ročník, napínavé zápasy a velkou oslavu krásného vítězství.

Složení vítězného týmu TJ Sokol Radomyšl je: kapitánka Míša Vacková a trenér Jiří Heimlich, smečářky Vendula Krejčí, Eva Machová, Petra Hendrychová, Jana Hlavínová, Radka Moulíková a Hanka Heimlichová, nahrávačky Eva Barborková a Dáša Štěpánová.

Eva Barborková

Naše obyvatelky v týmu: Hana Heimlichová z Malé Turné (ve žlutém triku vlevo), Eva Barborková (v růžovém triku vlevo) a Radka Moulíková (v bílém triku druhá odspodu)

Fotbaloví ostrostřelci i svědomití trenéři

Uplynulou sezonu bylo v pravidelných soutěžích zapojeno pět našich družstev – dvě mužstva dospělých a tři týmy mládeže. Nejvyšší soutěž hraje naše mužské áčko, které letos působilo v krajském přeboru. Po velmi dobrých výkonech nakonec náš tým skončil na pěkném šestém místě ze šestnácti účastníků soutěže. Nejlepším osekým střelcem byl Jakub Říský, který vstřelil 20 gólů a skončil jako čtvrtý mezi nejlepšími jihočeskými střelci. Před sezonou se nám podařilo tým posílit o dva kvalitní hráče, kteří svým dílem přispěli k dobrým výkonům celého mužstva. V brance čaroval Jakub Kozlík a obranu vyztužil Jiří Kinkor. Oba ihned zapadli do kolektivu a vytvořili dobrou partu, která táhla za jeden provaz. Jako trenér vedl tým držitel licence pro profesionální fotbal Jaroslav Voříšek a vedoucí týmu byla Věra Hochová.

Druhý tým dospělých hrál I. B třídu a do posledních kol bojoval o udržení v soutěži, což se mu nakonec podařilo a bude tak hrát krajskou soutěž i další rok. Nejlepším střelcem družstva byl hráč áčka Jan Hoch s dvanácti brankami, který chodil druhému týmu pravidelně vypomáhat. Trenérem byl Patrik Parčí a vedoucím Miroslav Adámek.

Třetím družstvem, které působilo v krajském fotbale, bylo družstvo dorostu. S mnoha mladšími chlapci a děvčaty skončilo na posledním místě v I. A třídě, ale během roku byl vidět velký posun ve výkonnosti všech hráčů. Družstvo vedl jako trenér Jiří Tomeš s asistentem Romanem Vodičkou a vedoucím týmu byla Anna Benešová.

Dvě družstva nejmladších fotbalistů působila v okresních soutěžích. Starší příprava pod vedením trenéra Karla Hocha vyhrála skupinu o umístění. Mladší příprava působila pod vedením trenérů

Milana Budoše a Tomáše Křišťana a na našich nejmenších byla vidět radost z pohybu a úspěchu.

Důležitou součástí provozu klubu je zajištění financí na jeho provoz. Na něj přispívají všichni hráči pravidelným ročním příspěvkem, pomáhá nám několik soukromých subjektů. Velký dík patří Obci Osek, která je naším velkým podporovatelem a největším sponzorem. Za její finanční spoluúčasti se nám loni podařilo vyměnit starou síťovou ochranu obou hřišť a v letošním roce získat novou kvalitní sekačku na trávu, určenou k údržbě sportovišť.

Soupiska A-týmu: brankář Kozlík, Budoš, obránci – Benda, Carda, Kinkor, Krejčí, záložníci - Blatský, Hosnedl, Hoch Jan, Brabec, Kroupa, Maroušek, útočníci – Říský, Lávička, Ježek

Soupiska B-tým: Čapek Jiří, Čapek Matěj, Čermák, Diviš, Gondek, bratři Hájkové Jan a Jiří, Hromek, Hřebíček, Ježek, Kafka, Krejčí Martin, Mareš, Parčí, Rybák Daniel, Sládek, Sýkora, Šůs, Tomášek, Vojta

Věra Hochová

Konečná tabulka – I. B třídy muži, skupina B:

Tabulka celková

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Sousedovice	26	15	9	2	55:20	54
2	Strunkovice	26	17	1	8	67:28	52
3	Vacov	26	15	3	8	65:33	48
4	Sedlice	26	14	5	7	59:42	47
5	Čkyně	26	14	4	8	50:28	46
6	Bělčice	26	12	5	9	49:48	41
7	Celnice	26	9	7	10	36:35	34
8	Prachovice B	26	8	8	10	51:54	32
9	Volyně	26	9	5	12	45:57	32
10	Stachy	26	7	6	13	37:53	27
11	Osek B	26	8	3	15	39:66	27
12	Dražejov	26	7	6	13	38:70	27
13	VL Březi	26	7	5	14	26:57	26
14	Chelčice	26	6	1	19	37:63	19

Jubilanti:

Duben

Příbylová Marie, Osek, 86 let

Kecliková Jiřina, Jemnice, 70 let

Květen

Janda František, Osek, 83 let

Maťátko Jiří, Osek, 70 let

Červen

Strnadová Irena, Jemnice, 84 let

Opustili nás:

Jaroslav Jícha, Osek

5. 1. 1929 - 13. 4. 2019

Přistěhovaní/Odstěhovaní

4 lidé/2 lidé

Plánované akce:

31. 8. 2019 Odpoledne s koňmi v Petrovčích

7. 9. 2019 „Fotografie s příběhem“ – výstava historických fotografií – vernisáž (obec Osek)

14. 9. 2019 Šípkovaná aneb křížem krážem po Oseku (ČSŽ Osek)

12. 10. 2019 Posvícenská zábava (ČSŽ Osek)

Tabulka celková

Rk.	Družstvo	Záp.	+	0	-	Skóre	Body
1	Olešník	30	26	1	3	94:17	79
2	Katovice	30	19	4	7	71:32	61
3	Lom u Tá.	30	16	7	7	64:41	55
4	Třeboň	30	14	4	12	56:40	46
5	Č. Krumlov	30	10	11	9	53:45	41
6	Osek	30	11	8	11	48:60	41
7	Protivín	30	11	7	12	43:41	40
8	Milevsko	30	10	10	10	43:51	40
9	Jankov	30	10	9	11	42:43	39
10	Čimelice	30	10	8	12	51:61	38
11	Blatná	30	9	8	13	51:69	35
12	Rudolfov	30	7	11	12	37:55	32
13	Želeč	30	8	8	14	44:58	32
14	Dražice	30	8	6	16	45:72	30
15	Hluboká/Vlt.	30	9	3	18	34:67	30
16	Roudné	30	8	3	19	48:72	27

